"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛ ନିଜର ଜୀବନକୁ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ, ବାବାଙ୍କର ଯାଦ ଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମର ଜୀବନ ଏହିଭଳି ହୋଇଯିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବା କେଉଁ ଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ**?**

ଉତ୍ତର**:-** ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମିଠେ ବଚ୍ଚେ, ଯେଉଁ ପୁରୁଣା ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନେ ତୁମକୁ ଏତେ ଦୁଃଖୀ କରିଛନ୍ତି, ଏବେ ସେମାନଙ୍କର ମୋହ ଜାଲରୁ ବୁଦ୍ଧିକୁ ବାହାର କରି କେବଳ ମୋତେ ଯାଦ କର । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଲେ ମଧ୍ୟ ମନକୁ ମୋ ସହିତ ଲଗାଅ । ମନମନାଭବର ମନ୍ତ୍ରକୁ ସର୍ବଦା ଯାଦ ରଖିଲେ ତୁମେ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ ।

ଗୀତ**:-** ତୁନେ ରାତ ଗ□ାଇ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଯେପରି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସବୁ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସାରାଂଶ ବୁଝାଯାଉଛି ସେହିଭଳି ଏହି ଗୀତଗୁଡିକର ସାରାଂଶ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ବୁଝାଯାଉଛି । ସିଏ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ରୁହାନୀ ପିତା, ରୁହାନୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ହେ ସନ୍ତାନମାନେ - ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମର ହୀରାତୁଲ୍ୟ ଜନ୍ମ (ଜୀବନ)ଗଢା ହେଉଛି । ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ଜନ୍ମ ଗଢିବା ପାଇଁ ଆସିଛ । ହୀରାତୁଲ୍ୟ ଜନ୍ମ କୁହାଯାଉଛି ସ୍□ର୍ଗବାସୀମାନଙ୍କୁ । ନର୍କବାସୀଙ୍କର ହେଉଛି କଉଡି ତୁଲ୍ୟ ଜନ୍ମ । ତୁମେ ସଂଗମ ଯୁଗକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିସାରିଛ । ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂଗମଯୁଗବାସୀ ଅଟୁ । ଏହି ସଂଗମଯୁଗ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଅଟେ । ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଗତି ସଦ୍‌ଗତି ହୋଇଥାଏ । କିଏ କରୁଛନ୍ତି? ପରମଧାମରୁ ଆସିଥିବା ମୁସାଫିର ଅର୍ଥାତ୍ ଯାତ୍ରୀ । ସିଏ ଯାତ୍ରୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ତୁମେ ଯାତ୍ରୀ ନୁହଁ, ତୁମେ ଏଠାକୁ ଆସି ଆଉ ଯାଇ ନ ଥାଅ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଆସି ପୁଣି ଫେରିଯାଉଛି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏହି ସେବା କଲାବାଲା କେବଳ ଏକମାତ୍ର ଯାତ୍ରୀ (ବାବା) ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ଆସି ଆମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବଡ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ଏଭଳି ସେବା ଆଉ କେହି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେବା କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ସମସ୍ତେ ଡାକୁଛନ୍ତି କି ଏଠାକୁ ଆସି ଆମ ପତିତମାନଙ୍କର ସେବା କର । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବାରେ ଆସିଛି କାହିଁକି ନା ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ଅଟନ୍ତି । ଡାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଆମର ଦୁଃଖ ହରଣ କର ଏବଂ ଶାନ୍ତି ଦିଅ । ଏହି ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତିରେ ରହିଥାଏ - ସୁଖ ଏବଂ ଶାନ୍ତି । ଏଠାରେ ଦୁଃଖ ଏବଂ ଅଶାନ୍ତି ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ଆସି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ସାରା ରହସ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି - ଏବେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଭକ୍ତି ତଳକୁ ତଳକୁ ଖସି ଖସି ଆସୁଛି । ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ତୁମର ଉନ୍ନତିର କଳା ହୋଇଯାଉଛି । ତୁମେ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇ ଯାଉଛ, ତାପରେ ପୁଣି ସେହି ପ୍ରାରବ୍ଧର ସୁଖ କମି କମି ଯାଇଥାଏ । ଭକ୍ତି ତ ଭାରତରେ ଯେତେ ହୋଇଥାଏ ସେତେ ଆଉ କେଉଁଠି ହୋଇ ନ ଥାଏ । ଅଧାକଳ୍ପ ଭକ୍ତି ଚାଲିଥାଏ । ଯେବେଠାରୁ ଦ୍□ାପରଯୁଗ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ଭକ୍ତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ବହୁତ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ଯେପରି ସ୍□ର୍ଗ ପ୍ରଥମେ ବହୁତ ଭଲ ହୋଇଥାଏ, ତା'ପରେ ଧୀରେ ଧୀରେ କଳା କମି କମି ଯାଇଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଭକ୍ତି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଶିବଙ୍କର ପୂଜାରୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପ (ସତ୍ୟ-ତ୍ରେତା) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ପୂଜା ଆଦି ହୋଇ ନ ଥାଏ । ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ସବୁ ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏତେ ଭକ୍ତି ଆଉ କେହି କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧାକଳ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭକ୍ତି ଚାଲିଥାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ବାବା, ଯିଏକି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଶେଷ କରି ଭାରତକୁ ସଦ୍‌ଗତି ଦେଇଥା'ନ୍ତି, ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କରିଥା'ନ୍ତି ସେହି ଦୂର ଦେଶର ଯାତ୍ରୀ ଆସିଯାଇଛନ୍ତି - ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ସ୍□ର୍ଗର ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ । ବର୍ସା (ସମ୍ପତ୍ତି) ମଧ୍ୟ କେତେ ଉଚ୍ଚ କୋଟିର ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ହେଲେ କଥା ବି କାହା ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ ହେଉନାହିଁ । ଭାରତରେ କେତେ ଭକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି । କେତେ ମନ୍ଦିର ସବୁ ରହିଛି ।

ଭାରତ ଖଣ୍ଡରେ ତ ଢେର ମନ୍ଦିର ରହିଛି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଏସବୁ କେଉଁମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିର । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ତ ଶିବବାବାଙ୍କର ମନ୍ଦିର ତିଆରି ହୁଏ, ତାପରେ ଦେବୀ-ଦେବତାଙ୍କର ମନ୍ଦିର ତିଆରି ହୁଏ । ସେହି ମନ୍ଦିରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି । ଗୋଟିଏ ପଟେ ଶିବବାବାଙ୍କର ପୂଜା କରି ଚାଲିଛନ୍ତି, ଆଉ ଗୋଟିଏ ପଟେ ଶିବବାବା ତୁମକୁ ପୂଜ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏଠାକୁ ପୂଜ୍ୟ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛ । ଯେଉଁମାନେ ବି ଦେବତାମାନଙ୍କର ପୂଜାରୀ ଅଟନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସି ଏଠାରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବେ । ଧୀରେ ଧୀରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିବ । ସମସ୍ତେ ତ ଏକାଠି ପଢି ପାରିବେ ନାହିଁ । ସମୟ ଲାଗିଥାଏ । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ପଢିଥିବେ ସେହିମାନେ ପୁଣି ପଢିବେ । ତେଣୁ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ପଢାଇବାରେ ଲାଗିପଡିବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବା ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟ ଶୁଣାଉଛୁ, ଯାହାଦ୍□ାରା ମନୁଷ୍ୟ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବେ । ତେବେ ଏହାକୁ ଆସି ବୁଝ । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି ଯେ ଏହି ନାଟକ କିପରି ଚକ୍ର ଲଗାଉଛି । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର କାହାଣୀ ତ କେହି ଶୁଣାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ କ'ଣ ଥିଲା, କାହାର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା! ଭାରତରେ ଆମ ପୂଜ୍ୟ ଦେବୀ ଦେବତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ମନେ ପଡିଲା ନା - ଆମେ ପୂଜ୍ୟ ଥିଲେ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହେଲେ । ପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା ଜଣା ନ ଥିଲା - ଆମେ ହିଁ ସେହି ପୂଜ୍ୟ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲୁ, ପୁଣି ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଲୁ । ୮୪ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଅଟେ । ତୁମେ ନିଜର ୮୪ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ ଶୁଣାଉଛ । ସେମାନଙ୍କୁ (ଦୁନିଆର ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ତ ନିଜର କାହାଣୀ ଲେଖିବା ପାଇଁ ବହୁତ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ । ତୁମେ ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍‌ରେ ୮୪ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ ଶୁଣାଇ ପାରିବ । ସେମାନେ ତ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ ଲେଖିଥାନ୍ତି । ଛୋଟ ଅବସ୍ଥାରେ କ'ଣ କ'ଣ କରିଥିଲେ । ଇଏ ମଧ୍ୟ ନିଜର କାହାଣୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର କିପରି ଲଗାଉଛୁ । ଏହା ତ ଜଣଙ୍କର କଥା ନୁହେଁ, ବହୁତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ହିଁ କେବଳ ଏହି ଚକ୍ରକୁ ଜାଣିଛ । ଏହି ଚକ୍ରକୁ ଜାଣିବା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ରାଜା ରାଣୀ ହେଉଛ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରୁଛ । ଭକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କ ଭଳି କେହି କରି ନ ଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଯାହା ବି ମଠ-ପନ୍ଥ ଧର୍ମ ଆଦି ରହିଛି ସେଗୁଡିକ ଆମର ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ସମୟରେ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଆମର କେତେ ଛୋଟ ଫୁଲ ଗଛଟିଏ ଥିଲା, ଆତ୍ମିକ ଫୁଲ ବଗିଚା ଥିଲା । ତୁମେ ଚୈତନ୍ୟ ଫୁଲ ଥିଲ । ତାକୁ କୁହାଯାଉଛି ଫୁଲର ବଗିଚା । ପୁଣି ସେହି ଫୁଲ ବଗିଚା କଣ୍ଟାର ବଗିଚା ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏହି ସମୟରେ ସମସ୍ତେ କଣ୍ଟା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ପୁଣି କଣ୍ଟାରୁ ଫୁଲ କିପରି ହେବ, ତାହା ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେବା କଣ୍ଟା ଲଗାଇବା ଅଟେ । ଛାତ୍ର ଜୀବନକୁ ଉତ୍ତମ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଏହି ଜୀବନ ବହୁତ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ପୁଅ ଝିଅମାନେ ବଡ ଖୁସିରେ ପାଠ ପଢିବାରେ ଲାଗିଥାନ୍ତି । ବିବାହ କରିବା ମାତ୍ରେ ପରସ୍ପରକୁ କଣ୍ଟା ଫୁଟାଇବା ଆରମ୍ଭ କରି ଦେଇଥାନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଥାଆନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେହି କଣ୍ଟା ଲଗାଇ ନ ଥାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ପୁନର୍ବାର ଫୁଲ ହେଉଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଭାରତ ସ୍□ର୍ଗ ଥିବାବେଳେ କେତେ ଅପାର ସୁଖ ଥିଲା । ସୁନାର ଖଣି ମାନ ଥିଲା । ଏବେ ତାହା ସବୁ ଖାଲି ହୋଇଯାଇଛି । ପୁଣି ତୁମକୁ ଭରପୁର ମାତ୍ରାରେ ସୁନା ମିଳିବ । ଭାରତରେ ହିଁ ସୁନା, ହୀରା, ରତ୍ନର ଖଣି ସବୁ ଥିଲା । ସେହି ସମୟରେ ଆମେରିକା ଆଦି କିଛି ବି ନ ଥାଏ । ବମ୍ବେ ମଧ୍ୟ ନ ଥାଏ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ନା । କଳିଯୁଗର ଶେଷରେ କିଛି ବି ସୁନା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁନାହିଁ ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗର ଆରମ୍ଭରେ ବହୁତ ସୁନାର ଖଣି ସବୁ ଭରପୁର ହୋଇଯିବ । ସୁନାର ମହଲ ତିଆରି ହୋଇଥାଏ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅଟେ ନା । ସେଠାରେ ଖଣିଗୁଡିକରୁ କେତେ ଢେର ସୁନା ବାହାର କରିଥା'ନ୍ତି । ଯେପରି ଏଠାରେ ମାଟିର ଇଟା ତିଆରି ହେଉଛି ସେଠାରେ ସେହିପରି ସୁନାର ଇଟା ତିଆରି ହେବ । ମାୟା ମଛନ୍ଦର (ଯାଦୁଖେଳ) ର ଖେଳ ଦେଖାଇଥାନ୍ତି ନା । ଧ୍ୟାନରେ ଯାଇ ଦେଖିଲେ ଏଠାରେ ତ ସୁନା ହିଁ ସୁନା ରହିଛି । ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସୁନା ରହିବ । ଏଠାରେ ତ ଦେଖ ମାଟିର ଇଟା ମଧ୍ୟ ମିଳୁନାହିଁ । ଏଠାରେ ଯେତିକି ଇଟା ପଇସା ଦେଲେ ମିଳୁଛି ସେଠାରେ ସେତିକି ସୁନାର ଇଟା ମାଗଣାରେ ମିଳିବ । ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । ତେବେ କାହିଁକି ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ନ କରିବା! ଏଠାରେ ମୋହ ଜାଲରେ କାହିଁକି ବାନ୍ଧି ହେବା!

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପୁରୁଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମେ କେତେ ଦୁଃଖ ପାଉଛ! ବାବା ଏଭଳି କହୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡିଦିଅ । କେବଳ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲଗାଅ ତେବେ ତୁମେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ମନମନାଭବର ଅର୍ଥ ହିଁ ହେଉଛି - ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁ ଚତୁର୍ଭୁଜକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀକୁ

ମନେପକାଅ । ମୂଳ ହିଁ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ଅକ୍ଷର । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତ ଢେର ପଞ୍ଚାୟତ ରହିଛି । ଏବେ ତୁମେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ କେବଳ ଏକ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା (ପ୍ରେମିକ)ଙ୍କର ପ୍ରେମିକା ଅଟ । ସିଏ ତୁମକୁ ସୁଖଧାମର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଆତ୍ମିକ ପ୍ରେମିକ (ବାବା)ଙ୍କର ସାରା କଳ୍ପରେ ଥରେ ମାତ୍ର ଆତ୍ମିକ ପ୍ରେମିକା ହେଉଛ । ବାକି ତ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଶାରୀରିକ ପ୍ରେମିକ ପ୍ରେମିକା ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ବେହଦର ପ୍ରେମିକାମାନଙ୍କୁ ବେହଦର ପ୍ରେମିକ ମିଳିଯାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ ଆସ ଏବଂ ଆମକୁ ପତିତରୁ ପାବନ କର । ସେହି ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ଡାକୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ଯେତେବେଳେ କୁମ୍ଭମେଳା ଲାଗୁଛି, ତେବେ କେତେ ଭକ୍ତ ଯାଇ ଗଙ୍ଗାସ୍ନାନ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଲାଭ କିଛି ବି ନାହିଁ । କେହି ବି ପବିତ୍ର ହେଉନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ଆସି ଜ୍ଞାନର ବର୍ଷା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମ ଉପରେ ଜ୍ଞାନର ବର୍ସା ହେଉଛି, ଯାହାଦ୍□ାରା ଏହି କଣ୍ଟାର ଜଙ୍ଗଲ ପୁଣି ଫୁଲର ବଗିଚା ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେତେବେଳେ ଆମର ରାଜ୍ୟ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ କେହି ବି ପତିତ ନ ଥିବେ । ସାରା ବିଶ୍□ ଉପରେ ଜ୍ଞାନର ବର୍ସା ହେଉଛି । ସବୁ କିଛି ଶସ୍ୟ-ଶ୍ୟାମଳା ହୋଇଯାଉଛି । ହୀରାନୀଳାର ଖଣିଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ନୂଆ ହୋଇଯାଉଛି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେତେ ଖୁସିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେମାନେ ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଖୁଛ - ବେହଦର ପିତା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ମୋତେ ମନେପକାଅ ତେବେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଚାହେଁ ତୁମେ ଯେଉଁଠି ବି ବସିଥାଅ, ସ୍ନାନ ମଧ୍ୟ କରୁଥାଅ କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ବାବାଙ୍କର ୟାଦ ରହିଥାଉ । ସେଠାରେ ତ ମନେ ପକାଇବା ପାଇଁ ସମୟ ଅଛି । ବାବାଙ୍କୁ ଯେତେ ୟାଦ କରିବ ସେତେ ରୋଜଗାର ହେବ । ସ୍ମୃତିରେ ରହିଲେ ହିଁ ରୋଜଗାର ହୋଇଥାଏ । ଏଭଳି କେବେ ଶୁଣିଛ କି ୟାଦରେ ରହିବା ଦ୍□ାରା ରୋଜଗାର ହୋଇଥାଏ! କେତେ ବଡ ରୋଜଗାର, ତୁମେ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ଏହି ଶରୀରର ଆଧାର ନେଇଛନ୍ତି । ଭାଗୀରଥଙ୍କର ମଧ୍ୟ (ଶାସ୍ତ୍ରରେ) ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି ନା । ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରଥ, ଯେଉଁ ରଥ (ଶରୀର)ରେ ପରମପିତାଙ୍କର ପରମ ଆତ୍ମା ସବାର ହୋଇଥାଏ । ଆତ୍ମାର ରଥ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ତୁରନ୍ତ ଆସି ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ । ବାବାଙ୍କୁ ତ ଏହି ରଥରେ ଆସି କେବଳ ଜ୍ଞାନ ଦେବାର ଅଛି । ୟାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ଯେତେବେଳେ ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ଆସି ୟାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି ଅଥବା ମୁଁ ଆସି ଏହି ରଥରେ ବିରାଜମାନ ହେଉଛି । ବାକି କୌଣସି ଘୋଡା ଗାଡି ରଥର କଥା ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମକୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି । ବାବା ସମ୍ମୁଖରେ ବସି ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ତ ବହୁତ ଖୁସି ଲାଗିବା ଉଚିତ୍ । ଯେଉଁମାନେ ଆଇ.ସି.ଏସ୍. ପରୀକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ବହୁତ ନିଶା ରହିଥାଏ । ତାହା ସବୁଠାରୁ ବଡ ପରୀକ୍ଷା । ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମର ପାଠପଢା ଅଟେ । ଏହା ଭଗବାନଙ୍କର ପାଠଶାଳା ଅଟେ । ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଭଗବାନ କିଏ? କ'ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନା ଶିବବାବା? ସମସ୍ତଙ୍କର ଭଗବାନ କିଏ? କେବଳ ଏକ ନିରାକାରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସମସ୍ତେ ତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ମାନିବେ ନାହିଁ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ସେହି ନିରାକାର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ସର୍ବଦା ପରମଧାମରେ ରହିଥାନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କରିବା ପାଇଁ ଥରେ ମାତ୍ର ହିଁ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ସେହି ବାବା କଳ୍ପ କଳ୍ପ ଆସି ଆମକୁ ରଙ୍କ (ଦରିଦ୍ର)ରୁ ରାଓ (ରାଜା) କରୁଛନ୍ତି । ଭାରତ ଏବେ ଦରିଦ୍ର ଅଟେ ନା । ପୁଣି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜନ୍ମରେ କ'ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛ ତୁମକୁ ସବୁ କିଛି ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଛି । ବିନାଶର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ମଧ୍ୟ କରିଛ । ସ୍ଥାପନାର ମଧ୍ୟ କରିଛ । ଭଗବାନଉବାଚ ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜାଙ୍କର ରାଜା କରୁଛି । ବହୁତ ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ କରିବା ଦ୍□ାରା କାହାକୁ ଅଳ୍ପକାଳର ସୁଖ ମିଳିଥାଏ । ରାଜାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଜନ୍ମ ନେଇ ପୁଣି ତୁରନ୍ତ ମରିଯାଇଥା'ନ୍ତି । କେହି କେହି ଗର୍ଭରେ ମଧ୍ୟ ମରିଯାଇଥାନ୍ତି । କେହି କେହି କଣା, କୁଜା, କେମ୍ପା ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଯେଉଁଭଳି କର୍ମ କରିଥାନ୍ତି ସେହିଭଳି ପଦ ପାଇଥାନ୍ତି । ଏବେ ତ ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜାଙ୍କର ରାଜା କରୁଛି । ତୁମେ କହୁଛ ବାବା ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ସମର୍ପଣ ହୋଇଯିବି । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ରାଜ୍ୟ ପଦ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ହିଁ ପାଇବ । ଭାରତକୁ ମହାଦାନୀ ଖଣ୍ଡ (ରାଷ୍ଟ୍ର) କୁହାଯାଏ । ଏଠାରେ ବହୁତ ଦାନପୁଣ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ଦାନ ପୁଣ୍ୟ କରିବା ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ବାବା ତୁମକୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ସମର୍ପଣ ହେଉଛ । ଶରୀର, ମନ, ଧନ ସବୁ କିଛି ଦେଇ ଦେଇଛ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଟ୍ରଷ୍ଟି ବା ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ରୁହ । ନିଜର ଘର ଗୃହସ୍ଥକୁ ସମ୍ଭାଳ । ସବୁ କିଛି ଶିବ ବାବାଙ୍କର । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର,

ଆପଣଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଉଛି । ହୃଦୟର ସହିତ ସମର୍ପଣ କରିଥାନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଭଲେ ମହଲରେ ରୁହ, ବୁଲାବୁଲି କର, ଖୁସି ମଉଜରେ ରୁହ, କେବଳ ମୋତେ ମନେପକାଅ ତେବେ ତୁମେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବ । ତୁମେମାନେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଥିଲ । ଏବେ ପୁଣି ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ସେହିଭଳି ହେଉଛ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ମିଠା ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ ଏହି ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମେ ବିକର୍ମାଜିତ୍ ହୋଇଯିବ । ବାବାଙ୍କର ୟାଦ ଦ୍□ାରା ତୁମେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେଉଛ । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ରାଜା ହେବାର ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ପୁରା ପୁରା ସମର୍ପଣ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତନ (ଶରୀର) ମନ, ଧନ ସବୁ କିଛି ସମର୍ପଣ କରି ଟ୍ରଷ୍ଟୀ ହୋଇ ରହିବାକୁ ପଡିବ । ବିକର୍ମାଜୀତ୍ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ୟାଦରେ ହିଁ ରୋଜଗାର ହୋଇଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ନିରନ୍ତର ୟାଦରେ ରହିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଭଳି ରୁହାନୀ ଫୁଲ ହେବାର ଅଛି ଯାହାଦ୍□ାରା କି ଫୁଲର ଦୁନିଆ (ସ୍□ର୍ଗ)ର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯିବ । ଭିତରେ କୌଣସି କଣ୍ଟା ନ ଥାଉ ।

ବରଦାନ**:-** ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ଭିତରେ ସାରା ସଂସାରର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ବେହଦର ବୈରାଗୀ ହୁଅ ।
ବେହଦର ବୈରାଗୀ ସେହିମାନେ ହୋଇପାରିବେ ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ନିଜର ସଂସାର ମନେ କରିଥାଆନ୍ତି । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବାବା ହିଁ ସଂସାର ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜର ସଂସାରରେ ହିଁ ରହିବେ, ଅନ୍ୟ କେଉଁଠାକୁ ତ ଯିବେ ହିଁ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସ୍□ତଃ ହିଁ ସବୁ ଆଡୁ ଅଲଗା ହୋଇଯିବେ । ତେବେ ସଂସାର ଭିତରେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ବୈଭବ ସବୁ କିଛି ଆସିଯାଉଛି । ଯାହା ବାବାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ତାହା ମୋ'ର ସମ୍ପତ୍ତି - ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା ଦ୍□ାରା ବେହଦର ବୈରାଗୀ ହୋଇଯିବ । କାହାକୁ ବି ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବ ନାହିଁ । ଦେଖା ହିଁ ଯିବ ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ଏକାନ୍ତ ଏବଂ ରମଣିକତାର ସନ୍ତୁଳନ ରଖ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା - ଜ୍□ାଳା ସ୍□ରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗର ଅନୁଭବ କର ।

ଯେପରି କୌଣସି ଶତ୍ରୁ ଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବା ପାଇଁ ରାଜାମାନେ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କରିଥାଆନ୍ତି, ଯାହା ଭିତରେ ପ୍ରଜାମାନେ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିପାରିବେ, କେବଳ ଜଣେ ରାଜା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସୁରକ୍ଷିତ କୋଠରୀ ତିଆରି କରି ନ ଥାଆନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଲା ବା ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କରିଥାଆନ୍ତି । ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପାଇଁ, ନିଜର ସାଥୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜ୍□ାଳା ସ୍□ରୂପ ଯୋଗର ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କର । ଯଦି ଯୋଗ ଶକ୍ତିର ଜ୍□ାଳା ପ୍ରଜ୍□ଳିତ ରହିଥିବ, ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବାର ଅନୁଭବ କରିବେ ।